

Sygn. akt V U 812/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2022 r.

**Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w następującym składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2022 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku K. M.

z udziałem płatnika Grupy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w Ł. z siedzibą w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w Ł. z siedzibą w Z.

z dnia 26 czerwca 2020 r. sygn.: (...)

1. **oddala odwołanie,**

2. **zasądza od wnioskodawczyni K. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w Ł. z siedzibą w Z. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**

VU 812/20

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 26 czerwca 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w Ł. działając na podstawie art. 83 ust. 1 w zw/ z art 6 ust 1 pkt 1, art 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późn. zm.) oraz art. 83 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. stwierdził, że K. J. jako pracownik u płatnika składek Grupy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 2 stycznia 2020 roku z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 4840zł.

W uzasadnieniu ZUS stwierdził, że zatrudnienie K. J. było czynnością pozorną, której celem było skorzystanie z długotrwałej ochrony ubezpieczeniowej i ze świadczeń z dwu pracowniczych tytułów do ubezpieczenia.

Od decyzji odwołanie złożył pełnomocnik wnioskodawczyni K. J., wnosząc o zmianę decyzji i stwierdzenie, że K. J. jako pracownik u płatnika składek Grupy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 2 stycznia 2020 roku z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 4840zł.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 20 lipca 2021 roku wnioskodawczyni poinformowała, że pod koniec maja 2021 roku wróciła do swojego panieńskiego nazwiska M..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

K. M. na wykształcenie wyższe pedagogiczne. W wyuczonym zawodzie nie pracowała. Zamieszkuje w B..

Od dnia 11 stycznia 2016 roku K. M. jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku sprzedawcy- konsultanta przez J. R. prowadzącą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą PHU (...), O. I..

Wnioskodawczyni pracuje w sklepie (...) w B. osiem godzin dziennie od poniedziałku do piątku w godzinach: 10-18, a w soboty od 10 do 14. Jeżeli pracowała w sobotę, to miała jeden dzień wolny w tygodniu. Jej wynagrodzenie w 2021 roku wynosiło 2800zł. brutto. Dodatkowo otrzymywała premię uznaniową od 500zł. do 1000zł. miesięcznie.

Od 20 stycznia 2020 roku do 3 lutego 2020 roku wnioskodawczyni korzystała z urlopu wypoczynkowego w firmie (...). Następnie była w pracy w dniu 4 i 5 lutego 2020 roku, a od 6 lutego 2020 roku korzystała ze zwolnienia lekarskiego w związku z ciążą.

(dowód: zeznania wnioskodawczyni – protokół rozprawy z 20 lipca 2021 roku, zeznania świadka A. W. - protokół rozprawy z 1 czerwca 2021 roku, zeznania świadka A. B. - protokół rozprawy z 1 czerwca 2021 roku, listy obecności – k. 42-43 akt ZUS)

Grupa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. powstała w październiku 2018 roku. Przedmiotem działalności Spółki jest produkcja i sprzedaż nawozów i związków azotowych.. Zatrudnia 7 pracowników, w tym od dnia 5 listopada 2018 roku na podstawie umowy o pracę M. P. na stanowisku kierownika ds. sprzedaży, w pełnym wymiarze czasu pracy, na czas nieokreślony, za wynagrodzeniem 5600zł. brutto. Do jej obowiązków należało fakturowanie, pozyskiwanie nowych klientów w terenie, podtrzymywanie stałych klientów oraz obsługa klientów.

(dowód: zeznania płatnika – protokół rozprawy z 20 lipca 2021 roku, pismo płatnika – k. 20 akt ZUS odpis z KRS – k. 95-97 akt ZUS)

Prezes Grupy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. T. B. jest znajomym partnera wnioskodawczyni B. Z.. Zna go ze stacji diagnostycznej, na której B. Z. pracuje, a z której usług stale korzysta. W 2019 roku płatnik zwiększył produkcję i chciał pozyskać nowych klientów. B. Z. powiedział mu, że jego partnerka wnioskodawczyni podołałaby takiej pracy. T. B. spotkał się z wnioskodawczynią w grudniu 2019 roku. Powiedział jej, że szuka pracownika, który będzie pracował w jego firmie na miejscu w biurze, bo pracownica M. P. zajmuje się klientami w terenie. Chciał żeby wnioskodawczyni pozyskiwała klientów zagranicznych, co miało się wiązać ze sporządzaniem ofert w języku angielskim.. Płatnik miał jednego zagranicznego kontrahenta z Niemiec, którego sam pozyskał, ale współpraca z nim się zakończyła.

(dowód: zeznania płatnika – protokół rozprawy z 20 lipca 2021 roku, zeznania świadka B. Z. - protokół rozprawy z 1 czerwca 2021 roku, zeznania świadka M. P. – protokół rozprawy z 3 marca 2022 roku)

W dniu 2 stycznia 2020 roku Grupa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. podpisała z wnioskodawczynią umowę o pracę na czas określony od 2 stycznia 2020 roku do 31 grudnia 2020 roku . Zgodnie z tą umową wnioskodawczyni miała pracować w Spółce na 1/2 etatu na stanowisku koordynatora produkcji i sprzedaży z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 4840 złotych brutto. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano siedzibę firmy (...).

(dowód: umowa o pracę – k. 62 akt ZUS)

Przez pierwsze dwa tygodnie wnioskodawczynie miała się zapoznawać z nałożonymi na nią obowiązkami zdalnie, a później miała już pracować na miejscu u płatnika w biurze.

Zgodnie ze sporządzonym na piśmie zakresem obowiązków z 2 stycznia 2020 roku wnioskodawczynie miała się zajmować u płatnika:

- wyszukiwaniem nowych źródeł surowca półproduktów
- przygotowywaniem i sporządzaniem umów
- pozyskiwaniem nowych klientów i obsługą obecnych
- telefoniczną obsługą klientów
- analiza potrzeb rynku
- składaniem raportów do zarządu

Wnioskodawczynie potwierdziła podpisem na liście obecności, że była w pracy u płatnika w dniach: 2, 10, 20-24, 27-31 stycznia 2020 roku w godzinach od 8 do 16 oraz 3 lutego 2020 roku od 8 do 1. Wynagrodzenie miało być płatne w gotówce.

(dowód: zeznania płatnika – protokół rozprawy z 20 lipca 2021 roku, zeznania wnioskodawczynie – protokół rozprawy z 20 lipca 2021 roku, zeznania pisemne T. B. przed ZUS – k. 57 akt ZUS, zeznania pisemne wnioskodawczynie przed ZUS – k. 58-61 akt ZUS, lista obecności – k. 67 - 68 akt ZUS, zakres obowiązków – k. 70-71 akt ZUS))

W dniu 2 stycznia 2020 roku T. B. działając w imieniu Grupy (...) spółki z o.o. udzielił wnioskodawczynie pełnomocnictwa do występowania w imieniu Spółki.

(dowód: pełnomocnictwo – k. 69 akt ZUS)

Wnioskodawczynie przedłożyła pracodawcy zaświadczenie lekarskie z 2 stycznia 2020 roku, z którego wynikało, że jest zdolna do wykonywania pracy biurowej.

(dowód: zaświadczenie lekarskie – k. 75 akt ZUS)

Płatnik w dniu 2 – 3 stycznia 2020 roku przeszkolił wnioskodawczynie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

(dowód: karta szkolenia wstępnego – k. 85 akt ZUS)

Od 6 lutego 2020 roku K. M. stała się niezdolna do pracy w związku z ciążą i korzystała ze zwolnienia lekarskiego w ciągłości do dnia porodu, czyli do (...) 2020 roku. Nie wróciła do pracy do płatnika. Nadal pracuje w firmie (...). Jej obowiązki u płatnika przejął Prezes Zarządu T. B. oraz M. P..

Płatnik składek w sierpniu 2020 roku zatrudnił na stanowisku menagera sprzedaży R. R. w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 4100z. brutto. Pracowała ona u płatnika do marca 2021 roku. Na jej miejsce nie zatrudnił żadnego pracownika.

(dowód: zeznania płatnika – protokół rozprawy z 20 lipca 2021 roku, zeznania wnioskodawczynie – protokół rozprawy z 20 lipca 2021 roku, zeznania pisemne T. B. przed ZU – k. 57 akt ZUS)

Firma płatnika w 2018 roku i w 2019 roku osiągnęła stratę . W 2019 roku strata wyniosła 48 677,27zł.

(dowód: (...)) – k. 25-27 akt ZUS)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył co następuje:

Odwolanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.) osoby pozostające w stosunku pracy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu oraz wypadkowemu. Art. 13 tej ustawy stanowi zaś w punkcie 1, że pracownicy podlegają wskazanym ubezpieczeniom społecznym od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Z przepisów tych wynika, że podstawową przesłanką objęcia zakresem ubezpieczenia społecznego jest posiadanie statusu pracownika. Pracownikiem zostaje się przez nawiązanie stosunku pracy. Stosownie do treści art. 22§1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Na treść stosunku pracy składają się zatem wzajemne prawa i obowiązki stron stosunku pracy (pracownika i pracodawcy). Zasadniczym elementem konstrukcyjnym stosunku pracy jest zobowiązanie pracownika do osobistego wykonywania pracy na rzecz pracodawcy za wynagrodzeniem. Kolejna cecha tego stosunku to zawłaszczanie wyniku pracy przez pracodawcę i wykonywanie pracy w warunkach podporządkowania czyli pod kierownictwem pracodawcy. Pracownik nie odpowiada jednak za wynik pracy, ale za samo staranne świadczenie pracy.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy zawarta przez strony w dniu 2 stycznia 2020 roku umowa o pracę jest umową ważną, która rodzi obowiązek ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy zarzucił bowiem, że umowa ta została zawarta li tylko dla pozorów, celem uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego i jako taka jest nieważna.

Czynność prawna jest zawarta dla pozorów, gdy strony stwarzają pozór rzeczywistego dokonania czynności prawnej o określonej treści, podczas gdy tak naprawdę nie chcą wywołać żadnych skutków prawnych.

Wobec zakwestionowania przez organ rentowy ważności zawartej przez strony umowy o pracę, na skarżących zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał ciężar wykazania, że podpisując umowę w istocie wzajemnie zobowiązały się wobec siebie tj. K. M. rzeczywiście świadczyła pracę na rzecz swojego pracodawcy i pod jego kierownictwem, a płatnik tę pracę przyjmował i płacił za nią umówione wynagrodzenie.

Wnioskodawczyni nie sprostала temu obowiązkowi. Poza przedstawieniem formalnych dowodów pracy w postaci dokumentów takich jak umowa o pracę, zaświadczenie lekarskie o zdolności do pracy, karta szkolenia wstępnego z zakresu bhp, pisemny zakres obowiązków, lista obecności, pełnomocnictwo, dwie ofert handlowe z 20 i 29 stycznia 2020 roku, jedna faktura z 20 stycznia 2020 roku, nie wykazała, aby w spornym okresie rzeczywiście świadczyła pracę na rzecz płatnika zgodnie z przyjętym na siebie zobowiązaniem wynikającym z umowy o pracę.

Zgłoszony świadek M. P. kierownik ds. sprzedaży u płatnika od 2018 roku, zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy, nie miała jakiegokolwiek wiedzy na temat tego, czy wnioskodawczyni pracowała faktycznie u płatnika i jaki był zakres jej obowiązków. Zeznała jedynie, że płatnik T. B. powiedział jej na początku 2020 roku, że zatrudnił wnioskodawczynię, nie powiedział jednak na jakim stanowisku, ani nie przedstawił jej zakresu obowiązków. Co więcej nawet nie przedstawił jej wnioskodawczyni. M. P. jedynie dwukrotnie widziała się przez chwilę w biurze płatnika z wnioskodawczynią, ale nigdy z nią nie rozmawiała. Dwukrotna wizyta skarżącej w biurze płatnika, w bliżej nieokreślonym czasie, nie jest wystarczająca dla przyjęcia że strony łączył stosunek pracy.

Wiedza partnera wnioskodawczyni na temat jej pracy u płatnika, obowiązków, jako zasłyszana od samej wnioskodawczyni, a zatem nie mająca waloru bezpośredniości, także nie jest wystarczającym dowodem na świadczenie przez skarżącą pracy.

Pozostali świadkowie: A. W. oraz A. B. to pracownicy firmy (...), a nie płatnika, a zatem nie mieli jakiegokolwiek wiedzy na temat świadczenia pracy przez skarżącą na rzecz płatnika. Z ich zeznań jednak wynika, że w okresie od 3 do 4 stycznia 2020 roku oraz od 7 do 9 stycznia 2020 roku i od 13 do 18.01 2020 roku było to niemożliwe, gdyż w tym czasie wnioskodawczyni pracowała w sklepie (...) w B. od 10 do 18 godziny, co wynika z list obecności Firma płatnika zaś, w której miała pracować skarżąca, oddalona jest od B. o 50 km. Nie jest zatem fizycznie możliwe, aby w tych dniach skarżąca pracowała w biurze u płatnika. Potwierdza to także lista obecności wnioskodawczyni u płatnika, z której wynika, że w tym okresie wnioskodawczyni była w pracy u płatnika jedynie 2 stycznia 2020 roku, a zatem w dniu podpisania umowy o pracę w godzinach od 8 do 16, a następnie 10 stycznia 2020 roku od 8 do 16. Skarżąca i płatnik zeznali, że przez pierwsze dwa tygodnie wnioskodawczyni miała pracować zdalnie. Nie ma jednak z tego okresu żadnych dowodów pracy wnioskodawczyni, nawet w postaci dokumentów. Pierwsze dokumenty pojawiają się dopiero 20 stycznia 2020 roku, czyli od dnia rozpoczęcia przez wnioskodawczynię urlopu w firmie (...), który trwał do 31 stycznia 2020 roku. Wnioskodawczyni przedstawiła datowaną na ten dzień ofertę handlowa adresowaną do A. D. D. N.. Wnioskodawczyni nawiązuje w tej ofercie do swojej wcześniejszej rozmowy telefonicznej z A. K. (k. 63 akt ZUS). Wszak do obowiązków skarżącej miał należeć kontakt telefoniczny z klientami płatnika. Nie mniej skarżąca – z sobie tylko znanych powodów- nie wskazała ani jednego klienta płatnika, z którym miałyby mieć kontakt telefoniczny celem przesłuchania go w charakterze świadka. Świadczy to o tym, że przedłożone przez nią dwie oferty oraz faktura zostały sporządzone wyłącznie na potrzeby sprawy, celem uwiarygodnienia zatrudnienia u płatnika.. Tym bardziej, że druga oferta handlowa datowana na 29 stycznia 2020 roku nie wskazuje nawet adresata, do którego jest kierowana, co uniemożliwia jego identyfikację (k. 64-65 akt ZUS). Nie jest to z pewnością profesjonalnie sporządzona oferta handlowa. Podpisanie przez skarżącą takich ofert – przy braku innych dowodów jej pracy - w żadnym wypadku nie świadczy o tym, że to ona je sporządziła i to w datach w nich wskazanych. Tak samo jak podpisanie przez skarżącą faktury z 20 stycznia 2020 roku w imieniu płatnika.

Wiedza zaoferowanych świadków nie pozwala zatem na ustalenie, że strony łączył pracowniczy stosunek pracy.

Należy przypomnieć, że wnioskodawczyni – jak wynika z zeznań płatnika – została zatrudniona przede wszystkim po to, żeby pozyskiwać klientów zagranicznych i sporządzać oferty w języku angielskim, co spowodowało, że płatnik zaproponował jej wysokie wynagrodzenie . Klientami krajowymi zajmowała się bowiem z powodzeniem M. P.. Tymczasem wnioskodawczyni nie przedstawiła ani jednej sporządzonej przez siebie oferty w języku angielskim, co świadczy o tym, że takich ofert nie sporządzała. Nie pozyskała też żadnego kontrahenta zagranicznego. Z zeznań płatnika i M. P. wynika, że płatnik miał tylko jednego takiego kontrahenta z Niemiec, którego sam pozyskał, ale współpraca z nim się zakończyła. Wnioskodawczyni nie wykazała też, że posiada znajomość języka angielskiego na takim poziomie, aby umożliwiał jej sporządzanie ofert handlowych wymagających posiadania specjalistycznego języka. Skarżąca nie wykazała nawet, aby pozyskała jakiegokolwiek nowego kontrahenta dla płatnika w okresie swojego rzekomego zatrudnienia.

Wszystko to prowadzi do wniosku, że płatnik nie miał potrzeby zatrudniania kolejnego pracownika do pozyskiwania i obsługi klientów, gdyż takie obowiązki od 2018 roku do chwili obecnej wykonuje z powodzeniem M. P.. Dlatego po odejściu wnioskodawczyni na zwolnienie lekarskie płatnik nie zatrudnił nikogo na jej miejsce. Płatnik nie prowadzi dużej firmy, zatrudnia zaledwie 7 pracowników, nie miał zatem potrzeby szukania kolejnego koordynatora produkcji i sprzedaży, gdyż te obowiązki wykonuje M. P..

Dodatkowo należy podnieść, że płatnika nie było stać na zatrudnienie pracownika w połowie wymiaru za kwotę 4840zł. W 2018 i 2019 roku firma płatnika zamknęła bowiem rok obrachunkowy stratą.

Zdaniem Sądu wnioskodawczyni nie miała także fizycznej możliwości wykonywania pracy na rzecz płatnika w wymiarze 1/2 etatu, gdyż w spornym okresie była zatrudniona na cały etat jako sprzedawca w B. i tam też zamieszkiwała. Skarżąca celem uwiarygodnienia swojej pracy w firmie (...) wzięła 2 tygodniowy urlop. Nie wyjaśniła jednak jak zamierzała godzić te dwie prace po okresie urlopowym. Faktycznie bowiem skarżąca nie zamierzała godzić tych dwóch prac, gdyż nie zamierzała świadczyć pracy na rzecz płatnika, a tylko pozyskać drugie zatrudnienie, celem uzyskania wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego w czasie zwolnienia lekarskiego w związku z ciążą.

Świadczy o tym fakt, że po urodzeniu dziecka i okresie urlopu macierzyńskiego skarżąca nie starała się o powrót do pracy u płatnika. Wnioskodawczyni nie miała bowiem żadnej wiedzy na temat produkcji i sprzedaży nawozów, ani pozyskiwaniu klientów. Nie miała zawodowego doświadczenia w takiej pracy.

Reasumując Sąd Okręgowy nie dał wiary stronom w części w jakiej twierdziły, że K. M. rzeczywiście świadczyła w spornym okresie na rzecz płatnika pracę. Ich zeznania w tej części są gołosłowne, brak bowiem obiektywnych dowodów na wykonywanie pracy przez wnioskodawczynię.

Całokształt okoliczności związanych z zatrudnieniem wnioskodawczyni przemawia za uznaniem, iż zawarta umowa o pracę była umową zawartą jedynie dla pozorów. Fakt, że oświadczenia stron umowy zawierają określone w art. 22 k.p. formalne elementy umowy o pracę, nie oznacza, że umowa taka jest ważna. Jeżeli strony nie zamierzały osiągnąć skutków wynikających z umowy, w szczególności jeżeli nie doszło do podjęcia i wykonywania pracy, a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, umowa taka jest pozorna - art. 83 k.c." (wyrok SN z dnia 18 maja 2006 r., II UK 164/05, (...) 2006, nr 9, s. 33). Podobnie: "umowę o pracę uważa się za zawartą dla pozorów (art. 83 § 1 k.c.), jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z pracy" (wyrok SN z dnia 4 sierpnia 2005 r., II UK 321/04, OSNP 2006, nr 11-12, poz. 190). Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 maja 2015 roku, wydanym w sprawie III AUa 1031 /14, stwierdzając, że w przypadku pozorności umowy o pracę zamiarem stron nie jest faktyczne nawiązanie stosunku pracy, a w konsekwencji jej wykonywanie. Istotą zawarcia umowy dla pozorów jest wprowadzenie innych podmiotów w błąd co do tego, że umowa została zawarta (wyrok SA w Łodzi z dnia 20 maja 2015 roku, III AUa 1031/14, LEX nr 1747255).

Dla ustalenia, iż umowa nie jest pozorna nie wystarczy zatem sporządzenie umowy o pracę i stosownej dokumentacji oraz opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne za osobę zgłoszoną do ubezpieczenia, jak w przedmiotowej sprawie. Podleganie ubezpieczeniom społecznym jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Skarżący nie wykazali, aby wnioskodawczyni służył status pracownika, gdyż nie przedstawili dowodów na rzeczywiste świadczenie przez nią pracy w spornym okresie. Pozwala to na postawienie wniosku, że celem zawarcia przez strony umowy o pracę było nie faktyczne świadczenie pracy, ale wyłącznie uzyskanie przez wnioskodawczynię długoterminowych świadczeń z funduszu ubezpieczeń społecznych w związku z niezdolnością do pracy wywołaną ciążą. Nie można bowiem zapominać, iż w dacie podpisania umowy o pracę wnioskodawczyni była w ciąży i po miesiącu od tej daty stała się niezdolna do pracy aż do dnia porodu .

W świetle powyższego zaistniały prawne i faktyczne podstawy do przyjęcia, iż strony umowy o pracę z dnia 2 stycznia 2020 roku zawarły ją dla pozorów. Umowa taka jest bezwzględnie nieważna (art. 83 § 1 k.c.). Czyny to prawidłowymi ustalenia ZUS w zaskarżonej decyzji, iż wnioskodawczyni z tytułu zawarcia umowy o pracę z płatnikiem składek nie podlega ubezpieczeniom społecznym - emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu w okresie od 2 stycznia 2020 r.

Dlatego Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.